

Δράμας Δωρόθεος: “Μπορεί η βιτρίνα της ζωής μας να είναι αστραφτερή, αλλά πίσω της κρύβεται δυστυχία, μοναξιά και έλλειψη αγάπης”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας



Εγκύκλιο για την εορτή των Χριστουγέννων εξέδωσε ο Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος. “Αν, όπως οι Άγιοί μας, καθαρίσουμε την καρδιά μας από την αμαρτία, μπορούμε κι

εμείς να ζήσουμε το Μυστήριο της Θείας Γεννήσεως. Να χριστοποιηθούμε”, υπογράμμισε.

“Ο άνθρωπος πλάστηκε από τον Θεό για να γίνει κοινωνός και μέτοχος της Θείας Χάριτος. Ωστόσο, ο Διάβολος μας απομάκρυνε από τη μέθεξη της θείας ζωής και μας οδήγησε σε σκοτεινές επιθυμίες και ντροπιαστικές πράξεις. Μας εξέτρεψε από την πορεία της αγάπης και ταπείνωσης. Μας έμαθε ν’ αποζητούμε πλούτο, εξουσίες και αξιώματα αδικώντας τους άλλους. Δυστυχώς, στην εποχή μας οι τηλεοράσεις, τα έντυπα και το διαδίκτυο εξυμνούν την απληστία και την αδιαφορία για τον γείτονά μας που είναι άνεργος, δεν έχει σπίτι να μείνει και υποφέρει η οικογένειά του. Μπορεί η βιτρίνα της ζωής μας να είναι αστραφτερή, αλλά πίσω της κρύβεται δυστυχία, μοναξιά και έλλειψη αγάπης, ν’ αγαπάμε και ν’ αγαπιώμαστε”, αναφέρει μεταξύ άλλων στην Εγκύκλιο ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη η Εγκύκλιος των Χριστουγέννων:

Άγαπητοί μου αδελφοί,

Στόν Όρθρο τῆς σημερινῆς ἑορτῆς ἀκούσαμε ἕνα τροπάριο νά μᾶς λέει:

«Ἐλᾶτε νά γνωρίσουμε τή Βηθλεέμ. Ἄνοιξε ἡ πόρτα τῆς Ἑδέμ. Τό Σπήλαιο, στό ὁποῖο γεννήθηκε ὁ Χριστός, μᾶς προσφέρει τά δῶρα τοῦ Παραδείσου».

Οἱ ὑπέροχοι αὐτοί στίχοι τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ συμπυκνώνουν μέ ἀπλό καί κατανοητό τρόπο τόν πυρήνα τῆς χριστιανικῆς θεολογίας. Ἡ Ἑδέμ, ὅπως ξέρουμε, ἦταν ὁ κῆπος στόν ὁποῖο ὁ Θεός ἐγκατέστησε τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐά. Ἦταν ὁ Παράδεισος, τόν ὁποῖο ἀπωλέσαμε λόγω τοῦ ἐγωῖσμοῦ καί τῆς ἀνυπακοῆς πού δείξαμε στόν Κύριό μας. Αὐτός ὁ Παράδεισος ξανανοίγει γιά μᾶς μέ τό Σπήλαιο στό ὁποῖο γεννήθηκε ὁ Χριστός.

Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε ἀπό τόν Θεό γιά νά γίνει κοινωνός καί μέτοχος τῆς Θείας Χάριτος. Ὡστόσο, ὁ Διάβολος μᾶς ἀπομάκρυνε ἀπό τή μέθεξη τῆς θείας ζωῆς καί μᾶς οδήγησε σέ σκοτεινές ἐπιθυμίες καί ντροπιαστικές πράξεις. Μᾶς ἐξέτρεψε ἀπό τήν πορεία τῆς αγάπης καί ταπείνωσης. Μᾶς έμαθε ν’ ἀποζητοῦμε πλοῦτο, ἐξουσίες καί ἀξιώματα ἀδικώντας τούς ἄλλους.

Δυστυχῶς, στήν ἐποχή μας οἱ τηλεοράσεις, τά ἔντυπα καί τό διαδίκτυο ἐξυμνοῦν τήν ἀπληστία καί τήν αδιαφορία γιά τόν γείτονά μας πού εἶναι ἄνεργος, δέν ἔχει σπίτι νά μείνει καί ὑποφέρει ἡ οἰκογένειά του. Μπορεῖ ἡ βιτρίνα τῆς ζωῆς μας νά εἶναι ἀστραφτερή, ἀλλά πίσω της κρύβεται δυστυχία, μοναξιά καί ἔλλειψη αγάπης,

ν' αγαπάμε καί ν' αγαπιώμαστε.

Σ' αυτό τό αρρωστημένο μοντέλο ζωής ο Ύμνωδός απαντᾷ μέ τόν ανυπέρβλητο στίχο του: «Ἐλᾶτε νά βροῦμε τήν ἀπόλαυση τοῦ Παραδείσου ἐκεῖ πού κρύβεται, μέσα στό Σπήλαιο». Μήν ψάχνετε στά σκουπίδια. Ψάξτε τήν εὐτυχία στό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, στή συγκίνηση τῶν βοσκῶν, στή χαρά τῶν Ἀγγέλων, στό προσκύνημα τῶν Μάγων. Ψάξτε τόν ἑαυτό σας στήν Ἐκκλησία, στήν κατάνυξη τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων, στίς προσευχές, στά εἰκονίσματά μας.

Ὁ Μίκης Θεοδωράκης, ὅταν ἔγραψε τήν αὐτοβιογραφία του, τῆς ἔδωσε τόν τίτλο «Οἱ δρόμοι τοῦ Ἀρχαγγέλου». Ἡ ἐπιλογή αὐτοῦ τοῦ τίτλου παραξένεψε πολλούς, καθώς ὁ σημαντικός

μουσικοσυνθέτης εἶχε συνδέσει τήν πορεία τῆς ζωῆς του μέ τήν πολιτική καί τούς ἀγῶνες της καί ὄχι μέ τήν Ἐκκλησία. Ὁ ἴδιος, ὅταν τόν ρώτησαν, ἔλυσε τήν ἀπορία:

«Ὅταν ἦμουν μικρό παιδί καί ἀρρώστια, εἶπε, μοῦ ἔβαζαν κάτω ἀπό τό προσκέφαλό μου μία εἰκόνα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Σέ κάθε ἀρρώστια, αἰσθανόμουν πώς δέν μέ ἔσωζε ὁ γιατρός ἢ τά φάρμακα, ἀλλά ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ, μέ τά χρυσά φτερά του καί τό μελαγχολικό του βλέμμα».

Τήν εἰκόνα τοῦ Ἀρχαγγέλου ὁ Μίκης Θεοδωράκης τήν κράτησε δίπλα του μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του, πάνω ἀπό τό τζάκι τοῦ σπιτιοῦ του. Καί ὅταν ἔγραψε τήν αὐτοβιογραφία του, ὁμολόγησε: «Στό κάτω κάτω δέν διαλέγουμε ἐμεῖς τά μονοπάτια τῆς ζωῆς μας, ἀλλά πάντα μᾶς καθοδηγεῖ κάποιος Ἀρχάγγελος μέ τίς ἀόρατες φτεροῦγες του».

Τί ἤθελε νά μᾶς πεῖ; Ὅτι στή ζωή ὑπάρχουν πάμπολλα θεϊκά σημάδια πού μᾶς δείχνουν τόν δρόμο πού πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε. Μποροῦμε νά τά δοῦμε μόνον ὅταν καθαρίσουμε τά μάτια τῆς καρδιάς μας ἀπό τά πάθη τά ὁποῖα μᾶς τυφλώνουν. Αὐτό συνέβη μέ τούς Τρεῖς Μάγους, πού ἦταν καί εἰδωλολάτρες. Εἶχαν, ὅμως, ἀγαθές προθέσεις καί καλή καρδιά. Ὅπως ἐκεῖνοι, ἔτσι κι ἐμεῖς ἔχοντας καθαρή καρδιά καί νοῦ θά δοῦμε τό νοητό ἀστέρι, τόν Ἄγγελο Κυρίου, νά μᾶς ὁδηγεῖ στό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ.

Καί φθάνοντας ἐκεῖ, ὁ μέχρι τότε ἄγνωστος αὐτός τόπος παύει νά εἶναι ἄγνωστος, ἀφανής. Γίνεται ὁ τόπος τοῦ μεγίστου μυστηρίου τῆς φανέρωσης τοῦ Ἀπείρου μέσα στό πεπερασμένο.

Κι αὐτό τό Ἄπειρο δέν συνιστᾷ ἀφηρημένη ἔννοια ἀλλά πρόσωπο: Γιά μᾶς γεννιέται «ἓνα νέο παιδί, τό ὁποῖο εἶναι ὁ αἰώνιος Θεός». Ἄν, ὅπως οἱ Ἅγιοί μας, καθαρίσουμε τήν καρδιά μας ἀπό τήν ἁμαρτία, μποροῦμε κι ἐμεῖς νά ζήσουμε τό

Μυστήριο τῆς Θείας Γεννήσεως. Νά χριστοποιηθοῦμε.

Εὐχέτης ὅλων πρὸς τὸν γεννηθέντα Κύριό μας,

ὁ Μητροπολίτης σας

† ὁ Δράμας Δωρόθεος